

POSTANOWIENIE

Dnia 23 stycznia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Stanisław Dąbrowski

w sprawie z powództwa Z. S.

przeciwko J. S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 23 stycznia 2008 r.,

na skutek skargi powoda

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w N. z dnia 7 listopada 2006 r., sygn. akt II

Ca (...),

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 7 listopada 2006 r. Sąd Okręgowy w N. oddalił apelację powoda Z. S. od wyroku Sądu Rejonowego w L. z dnia 25 lipca 2006 r., nie obciążając powoda kosztami postępowania apelacyjnego.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem powód podniósł, że przez wydanie powyższego prawomocnego orzeczenia została mu wyrządzona szkoda w bliżej nieokreślonej wysokości, zaś jako jej uprawdopodobnienie zgłosił „dowód z akt komorniczych”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga podlega odrzuceniu z uwagi na niezachowanie przez skarżącego ustawowego wymagania uprawdopodobnienia szkody, spowodowanej przez wydanie

orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Obowiązkiem skarżącego było przedstawienie wyodrębnionego wyводу wskazującego, że szkoda została wyrządzona wraz z określeniem czasu jej powstania, postaci i związku przyczynowego z wydaniem orzeczenia niezgodnego z prawem (por. postanowienie SN z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 141). Takiego wyводу skarżący w skardze nie zawarł, ograniczając się jedynie w uzasadnieniu do wskazania, że doznał poważnych uszczerbków na zdrowiu związanych z przebytym stresem, co miało wynikać z bezprzedmiotowym wszczęciem i prowadzeniem przez pozwanego komornika sądowego postępowania egzekucyjnego oraz zajęciem świadczenia rentowego na poczet nieuiszczonych kosztów w wysokości 171,77 zł. Nie wiadomo jednak, czy za szkodę skarżący powód uznaje właśnie tę kwotę, czy też sumę 5 000 zł dochodzonego od pozwanego w prawomocnie zakończonym procesie zadośćuczynienia.

Ubocznie należy podnieść, że istotną przesłanką skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wyrządzenie stronie szkody „przez wydanie prawomocnego orzeczenia” (art. 424¹ § 1 k.p.c.). Przesłanka ta nie jest spełniona nawet wtedy, gdy do wyrządzenia szkody doszło „przed wydaniem” orzeczenia. Nawet zatem przy założeniu, że po stronie skarżącego powstała szkoda, nie zostało wykazane, aby miała ona związek z wydaniem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w N. Przedmiot tego orzeczenia obejmował bowiem tylko rozstrzygnięcie o roszczeniu o zadośćuczynienie za uszczerbek na zdrowiu, jakiego miał doznać powód wskutek obciążenia go opłatą egzekucyjną.

Z powyższych względów na podstawie art. 424⁸ k.p.c. należało orzec, jak w sentencji. O kosztach procesu w postępowaniu wszczętym ze skargi orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c.